

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA, 18 marca 1950

Nr A-29

Poz. 335-346

T R E Ś C :

DZIAŁ I. SPRAWY OGÓLNE

Poz. 335. Zarządzenie Ministra Skarbu w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wysokości diet i kosztów noclegu przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granicami kraju.

DZIAŁ II. SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

Uchwały Rady Ministrów:

Poz. 336. w sprawie przywilejów dla górników w górnictwie rud, kruszców i kopalni glinki ogniotrwałej.

Poz. 337. w sprawie wzorów, trybu wręczania, sposobu noszenia i trybu pozbawiania odznak: „Przodownika Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Pracy” oraz dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy”.

Poz. 338. w sprawie wzorów, trybu wręczania, sposobu noszenia i trybu pozbawiania odznak: „Racjonalizatora Produkcji” i „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” oraz dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji”.

Zarządzenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

Poz. 339. w sprawie nadania statutu Głównemu Instytutowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

Poz. 340. w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad Hurtownią Apteczną R. Barcikowski w Poznaniu.

Poz. 341. Obwieszczenie Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego o sprostowaniu błędów w zarządzeniu Mini-

stra Przemysłu Rolnego i Spożywczego w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu nad przedsiębiorstwami „Ontax” i „Frochemia”.

Poz. 342. Zarządzenie Ministrów: Handlu Zagranicznego i Przemysłu Ciężkiego w sprawie dokonywania zakupów łożysk tocznych przez Centralne Biuro Łożysk Tocznych „Cebiloż” — Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.

Orzeczenia Ministra Leśnictwa wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

Poz. 343. Nr 25 o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Poz. 344. Nr 26 o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Poz. 345. Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Cegielnia Franciszka Jazieńskiego w Sieniawie. pow. Jarosław.

Poz. 346. Zarządzenie Ministra Komunikacji w sprawie stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia przez przedsiębiorstwo p. n. „Państwowa Komunikacja Samochodowa, Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne”.

Sprostowanie błędu w zarządzeniu Ministra Odbudowy z dnia 2 maja 1949 r. w sprawie zastępstwa sądowego wyodrębnionych przedsiębiorstw państwowych, podległych Ministrowi Odbudowy przez Prokuratorię Generalną RP.

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

335.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 marca 1950 r.

w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wysokości diet i kosztów noclegu przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granicami kraju.

Na podstawie § 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 279) zarządzam, co następuje:

§ 1. W § 1 pkt. I zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wysokości diet i kosztów noclegu przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granicami kraju (Monitor Polski Nr A-18, poz. 233, Nr A-60, poz. 810 i z 1950 r. Nr A-11, poz. 110) w rubryce „stawka” stawkę: „200” odnoszącą się do ZSRR zastępuje się stawką: „150”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 10 marca 1950 r.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

336.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 marca 1950 r.

w sprawie przywilejów dla górników w górnictwie rud, kruszców i kopalni glinki ogniotrwałej.

Zważywszy

— doniosłe znaczenie górnictwa rud i kruszców dla rozwoju gospodarki narodowej,

- dotychczasowe wielkie osiągnięcia górników,
- ich zasługi w walce o wzrost wydajności pracy i nowoczesne postępowe metody pracy,
- biorąc pod uwagę szczególne warunki ciężkiej i ofiarnej pracy górników pod ziemią

Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu Ciężkiego, uwzględniając opinię Związku Zawodowego Górników i Centralnej Rady Związków Zawodowych postanawia — jako wyraz uznania i troski Rządu Rzeczypospolitej o stałą poprawę warunków bytu górników, zatrudnionych w górnictwie rud i kruszców — objąć górników rud, kruszców i kopalni glinki ogniotrwałej, zatrudnionych stale pod ziemią, oraz inżynierów i techników górnictwa rud i kruszców, zatrudnionych w ruchu kopalni podziemnych i w administracji górniczych przedsiębiorstwach, a także i w szkołach górniczych, przywilejami, przyznawanymi górnikom w górnictwie węglowym uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym, z wyjątkiem pkt II, 4) ust. a, oraz uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie zasiłków pogrzebowych dla rodzin zmarłych górników.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

337.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 marca 1950 r.

w sprawie wzorów, trybu wręczania, sposobu noszenia i trybu pozbawiania odznak: „Przodownika Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Pracy” oraz dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy”.

Na podstawie pkt. 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626), Rada Ministrów postanawia:

1. a) Odznaka „Przodownika Pracy” wyobraża gwiazdę siedmioramienną o \varnothing 35 mm. Każde ramię gwiazdy

tworzy dziewięć promieni okrągłych tępo zakończonych. Ramiona — promienie gwiazdy wiąże koło, wznoszące się nad poziom promieni, w otoku którego na białej emalii umieszczony jest napis literami srebrzonymi „Przodownikom Pracy”. W środku na czerwonej emalii nałożony jest profil górnik — podobizna Pstrowskiego — zwrócony w lewą stronę. Odznaka oprócz części środkowej — puklowana — posiada na odwrocie przylutowany gwint z nakrętką. Odznaka tłoczona jest z tombaku — srebrzona, profil Pstrowskiego oksydowany, promienie i otoki polewane.

b) Odznaka „Zasłużonego Przodownika Pracy” wyobraża gwiazdę siedmioramienną o \varnothing 35 mm. Każde ramie gwiazdy tworzy dziewięć promieni okrągłych tępo zakończonych. Ramiona — promienie gwiazdy wiąże koło, wznoszące się nad poziom promieni, w otoku którego na białej emalii umieszczony jest napis złożonymi literami „Przodownikom Pracy”. W środku na czerwonej emalii nałożony jest profil górnik — podobizna Pstrowskiego — zwrócony w lewą stronę. Odznaka oprócz części środkowej — puklowana — posiada na odwrocie przylutowany gwint z nakrętką. Odznaka tłoczona jest z tombaku — złożona, profil Pstrowskiego srebrzony — oksydowany, promienie i otoki okalające napis — polerowane.

2. Zatwierdza się wzór dyplomu, załączony do niniejszej uchwały.

3. Odznaki „Przodownika Pracy” oraz „Zasłużonego Przodownika Pracy” wręcza się w uroczysty sposób w zasadzie w dniach: 1 maja, 22 lipca i 1 stycznia każdego roku. Wręczania dokonuje kierownik zakładu pracy, w którym odznaczony pracuje, w obecności innych przodowników pracy, racjonalizatorów produkcji, zasłużonych przodowników pracy, zasłużonych racjonalizatorów produkcji, członków rady zakładowej, oraz jak najliczniejszego grona towarzyszy pracy odznaczonego. Przy wręczaniu należy podkreślić zasługi położone przez odznaczonego i omówić jego postawę społeczną w stosunku do pracy.

4. Fakt nadania odznaki „Przodownika Pracy” lub „Zasłużonego Przodownika Pracy” oraz przywiązanych do tych odznak tytułów, odnotowuje się w arkuszu ewidencyjnym.

5. Odznakę „Przodownika Pracy” oraz „Zasłużonego Przodownika Pracy” należy w zasadzie nosić stale. Nosi się ją na lewej piersi.

6. W razie zaistnienia okoliczności, przewidzianych w art. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy”, oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy”, decyzję pozbawiającą pracownika tych odznak i tytułów do nich przywiązanych wydadzą władze, które te odznaki nadały, zgodnie z trybem postępowania, określonym w pkt. 3 i 4 powołanej uchwały.

7. Wykazy osób pozbawionych odznak „Przodownika Pracy”, odznak i dyplomów „Zasłużonego Przodownika Pracy” oraz przywiązanych do nich tytułów, ogłasza się w Monitorze Polskim. Kierownik zakładu pracy, w którym pracownik jest zatrudniony, odnotowuje fakt pozbawienia odznaki i przywiązanego do niej tytułu w arkuszu ewidencyjnym.

8. Koszty, związane z wybięciem odznak „Przodownika Pracy”, „Zasłużonego Przodownika Pracy”, wydrukowaniem dyplomów „Zasłużonego Przodownika Pracy” i innych druków związanych z nadawaniem wspomnianych odznak, pokrywa Skarb Państwa z budżetu Prezydium Rady Ministrów.

9. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

338.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 marca 1950 r.

w sprawie wzorów, trybu wręczania, sposobu noszenia i trybu pozbawiania odznak: „Racjonalizatora Produkcji” i „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” oraz dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji”.

Na podstawie pkt. 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625), Rada Ministrów postanawia:

1. a) Odznaka „Racjonalizatora Produkcji” wyobraża gwiazdę złożoną z promieni w formie sześcioboku o \varnothing 35 mm. Boki sześcioboku wklęsłe łukiem do środka. Długie promienie gwiazdy tworzą kąty sześcioboku. Między długimi promieniami znajduje się po pięć promieni skracających się stopniowo po linii łuku — boku. Promienie dzielone są częściowo żłobkiem, częściowo azurem. Na promieniach w kole na czerwonej emalii umieszczony jest napis srebrzonymi literami „Racjonalizatorom Produkcji”. Napis z emalią tworzy równy poziom z promieniami. Promienie wiążą w środku czworobok z kanalikiem o zaokrąglonych kątach, wznoszący się nad poziom promieni. W ramce (czworoboku) na czerwonej emalii nałożony srebrzony profil górnik — podobizna Pstrowskiego — zwrócony w lewą stronę. Odznaka oprócz części środkowej — puklowana — posiada na odwrocie przylutowany gwint z nakrętką. Odznaka tłoczona jest z tombaku — srebrzona, profil Pstrowskiego oksydowany, promienie i ramka oksydowane i polerowane.

b) Odznaka „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” wyobraża gwiazdę z promieni w formie sześcioboku o \varnothing 35 mm. Boki sześcioboku wklęsłe łukiem do środka. Długie promienie gwiazdy tworzą kąty sześcioboku. Między długimi promieniami znajduje się po pięć promieni skracających się stopniowo po linii łuku — boku. Promienie dzielone są częściowo żłobkiem, częściowo azurem. Na promieniach w kole, na czerwonej emalii umieszczony jest napis literami złożonymi „Racjonalizatorom Produkcji”. Promienie wiążą w środku czworobok z kanalikiem o zaokrąglonych kątach, wznoszący się nad poziom promieni. W ramce (czworoboku) na czerwonej emalii nałożony profil górnik — podobizna Pstrowskiego — zwrócony w lewą stronę. Odznaka oprócz części środkowej — puklowana — posiada na odwrocie przylutowany gwint z nakrętką. Odznaka tłoczona jest z tombaku — złożona, profil Pstrowskiego srebrzony — oksydowany, promienie i ramka polerowane.

2. Zatwierdza się wzór dyplomu, załączony do niniejszej uchwały.

3. Odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz dyplomy i odznaki „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” wręcza się w uroczysty sposób w zasadzie w dniach: 1 maja, 22 lipca i 1 stycznia każdego roku. Wręczania dokonuje kierownik zakładu pracy, w którym odznaczony pracuje, w obecności innych racjonalizatorów produkcji, zasłużonych racjonalizatorów produkcji, przodowników pracy, członków rady zakładowej, oraz jak najliczniejszego grona towarzyszy pracy odznaczonego. Przy wręczaniu należy podkreślić zasługi położone przez odznaczonego i omówić jego postawę społeczną w stosunku do pracy.

4. Fakt nadania odznaki „Racjonalizatora Produkcji” lub „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” oraz przywiązanych do tych odznak tytułów odnotowuje się w arkuszu ewidencyjnym.

5. Odznakę „Racjonalizatora Produkcji” oraz „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” należy w zasadzie nosić stale. Nosi się ją na lewej piersi.

6. W razie zaistnienia okoliczności przewidzianych w art. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji”, decyzję pozbawiającą pracownika tych odznak i tytułów do nich przywiązanych wydadzą władze, które te odznaki nadały, zgodnie z trybem postępowania określonym w pkt. 3 i 4 powołanej uchwały.

7. Wykazy osób, pozbawionych odznak „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznak i dyplomów „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” i przywiązanych do nich tytułów, ogłasza się w Monitorze Polskim. Kierownik zakładu pracy, w którym pracownik jest zatrudniony, odnotowuje fakt pozbawienia odznaki i przywiązanego do niej tytułu w arkuszu ewidencyjnym.

8. Koszty związane z wybięciem odznak „Racjonalizatora Produkcji”, „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji”, wydrukowaniem dyplomów „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” i innych druków związanych z nadawaniem wspomnianych odznak, pokrywa Skarb Państwa z budżetu Prezydium Rady Ministrów.

9. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz